

Nr 263.

Av herr **Lindhagen**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående svenskt initiativ till internationella förhandlingar rörande förbud mot inrättande av penninglotterier m. m.

Ett arbete, som nu börjar alltmer få förutsättningar att vinna framgång eller åtminstone begynnande gehör, är åstadkommandet av någon social etik även uti de internationella förhållandena på överenskommelsens väg. I en föregående framställning har undertecknad i sådant avseende framhållit spionerifrågan. Ett spörsmål, som också skulle lämpa sig för internationell behandling, är frågan om penninglotterier.

Saken är i vårt land, som bekant, särdeles brännande, men man kommer ingenstädes av den anledning, att man saknar utvägar. Frågan har kommit till en särdeles död punkt. Å ena sidan håller man före, att något statslotteri icke får ifrågakomma, därför att detta är en omoralisk inrättning, vilket ju är sant. Å andra sidan betonas, att denna ståndpunkt är ofruktbar, då det omoraliska i alla fall inträffar genom andra länders tolererande av dylika lotterier och penningarnas utströmmande ur landet i alla fall till dessa lotterier. Bättre är då, säger man, att taga saken sådan den är och åtminstone få behålla pengarna inom landet för befrämjande av svenska statsuppgifter.

Den enda rätta lösningen ligger här uppenbar och med tiden kommer den för att vinna seger. Varför då ej börja att någon gång verka i den riktningen? Det gäller att vädja till den samfällda insikten hos alla regeringar, att penninglotterier är något, som liksom andra spelompenningar bör avskaffas såsom offentliga av statsmakten gillade institutioner. Sakkunnigas betänkande om förändrad lotterilagstiftning af den 16 februari 1910 innehåller också några antydningar om »traktatsvägen»,

vilken skulle innefatta eventuell överenskommelse om ömsesidighet på detta område, d. v. s. när penninglotteri är förbjudet i en stat, skulle det även vara förbjudet en medkontrahent tillåta något penninglotteri i den senare staten att sälja lotter till innevånare i den staten, som ej tillät lotteri. Detta kan säkerligen vara en begynnande form för avtal, men målet måste alltid bliva ett samfällt förbud överallt.

Det hemställes alltså såsom en utväg ur lotterifrågans vanskliga läge hos oss,

att riksdagen ville hemställa, att Kungl. Maj:t måtte taga i övervägande huruvida ej initiativ från svensk sida lämpligen kunde tagas i syfte att framföra till internationellt övervägande och eventuell överenskommelse frågan om förbud för inrättandet av penninglotterier eller åtminstone om utfästelser av förbud för penninglotterier inom den ena kontraherande staten att sälja lotter till invånare i den andra kontraherande staten, när denna senare för egen del utfärdat förbud mot sådana lotteriers inrättande.

Stockholm den 5 februari 1914.

Carl Lindhagen.
